

ΜΘ 13,33

Ἡ παραβολή τῆς ζύμης

Ἔχετε ζυμώσει ποτέ, παιδιά; Ἔχετε δεῖ πῶς ζυμώνουν; Τί χρειάζεται γιὰ νὰ ζυμώσουμε; α) ἀλεύρι, β) νερό, γ) προζύμι ἢ μαγιά. Ἀνακατεύουμε τό ἀλεύρι μέ τό νερό, ρίχνουμε καί τό προζύμι, καί, χάρις στό προζύμι, τό ἀλεύρι γίνεται ζυμάρι. **Καταπληκτική δύναμη, σ' ἀλήθεια, ἔχει τό προζύμι!** Μεταβάλλει σέ ζυμάρι ὅλο τό ἀλεύρι μέσα στό ὁποῖο μπαίνει.

Ἀλλά γιατί τόσοσ λόγος γιὰ τό ζύωμα; Μάθημα μαγειρικῆς θά κάνουμε;

Ἦναι μιὰ σχετική παραβολή τοῦ Κυρίου μας κι αὐτή θά μελετήσουμε σήμερα: τήν **παραβολή τῆς ζύμης**. Εἶναι μία ἀπό τίς παραβολές τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Μέσα στήν Καινή Διαθήκη ὑπάρχει μιὰ ὁμάδα ἀπό παραβολές πού ὀνομάζονται **«παραβολές τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν»**. Ξέρετε ποῦ θά τίς βροῦμε; Στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο, στό 13ο κεφάλαιο. Σ' αὐτό τό κεφάλαιο, σ' ἓναν μόνο στίχο (στ. 33) διαβάζουμε τήν παραβολή τῆς ζύμης. (Μοιράζουμε σά παιδιά ἀπό μία Καινή Διαθήκη γιὰ νὰ βροῦν τήν παραβολή ἢ τήν ἐμφανίζουμε γραμμένη, βλ. CD μέ ὑλικό, καί διαβάζουμε μαζί):

Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Ἀπόδοση στὴ νεοελληνικὴ

Κι ἄλλη παραβολὴ τοὺς εἶπε: Μοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ προζύμι, πού τό πῆρε μιά γυναῖκα καί τό ἔβαλε μέσα σέ τρία δοχεῖα ἀλεύρι, ὥσπου ὅλο τό ἀλεύρι ἔγινε ζυμάρι.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄνθρωποι δέν εἶχαν στή γειτονιά τους φοῦρνο γιὰ νά ἀγοράσουν ψωμί. Ἡ κάθε νοικοκυρά ζύμωνε καί ἔψηνε ψωμί γιὰ νά ἔχει ἡ οἰκογένειά της ὅλη τὴν ἑβδομάδα. Γι' αὐτό συνήθως ζύμωνε πολὺ ἀλεύρι. «Τρία σάτα», πού ἀναφέρονται στὴν παραβολή, εἶναι τρία δοχεῖα, τρεῖς τενεκέδες. Νά ὑπολογίσετε ὅτι τό δοχεῖο χωροῦσε περίπου 12 κιλά ἀλεύρι. Ἡ γυναῖκα τῆς παραβολῆς, λοιπόν, πῆρε νά ζυμώσει περίπου 36 κιλά ἀλεύρι.

Προζύμι πόσο χρειαζόταν; Ἀρκοῦσε μιά μικρὴ ποσότητα, 100 γραμμάρια ἔφταναν. Κι αὐτό τό λιγοστό προζύμι μετέβαλλε ὅλο τό ἀλεύρι σέ ζυμάρι.

Μπορεῖτε κι ἐσεῖς, παιδιά, νά ἐπιχειρήσετε κάποια φορὰ νά ζυμώσετε. Θά διαπιστώσετε ὅτι πραγματικά μιά μεγάλη ποσότητα ἀπὸ ἀλεύρι μεταβάλλεται σέ ζυμάρι χάρις στοῦ λιγοστό προζύμι ἢ τῇ λίγῃ μαγιά.

Μέ τὴν παραβολὴ τῆς ζύμης τί θέλει ἄραγε ὁ Χριστός νά μᾶς διδάξει; Γνωρίζουμε ὅτι οἱ παραβολές ἦταν ἱστορίες ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων πού ἔκρυβαν θεϊκὲς ἀλήθειες.

Μέ τὴν παραβολὴ αὐτὴ μᾶς δείχνει **πῶς ἀπλώνεται ἡ βασιλεία του, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν: μυστικά καί ἀθόρυβα συντελεῖται μιά ἀλλαγὴ.** Ὅπως τό προζύμι μπαίνει μέσα στό ἀλεύρι καί τό ἀλλά-

ζει, τό κάνει ζυμάρι, ἔτσι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πέφτει μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί τίς ἀλλάζει. Κι ἔπειτα αὐτοί οἱ ἴδιοι, σάν ἓνα ἄλλο εὐλογημένο προζύμι, ἀλλάζουν τό περιβάλλον τους.

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος χρησιμοποιοῖ ἓνα πολύ ἐκφραστικό παράδειγμα: Μιά **σπίθα** δίνει φωτιά πρῶτα σέ λίγα κούτσουρα. Ἀπό αὐτά ἡ φωτιά ἀπλώνεται, φουντώνει, γίνεται πυρκαγιά σέ ὅλο τό δάσος.

Πραγματικά, ρίχνοντας ἓνα βλέμμα στήν ἱστορία διαπιστώνουμε πώς κάπως ἔτσι ἀπλώθηκε ἡ πίστη μας: Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἔπese πρῶτα μέσα σέ λίγες ψυχές. Δημιουργήθηκε ἡ πρώτη του ὁμάδα, οἱ δώδεκα ἀπόστολοι. Λίγοι ἦταν, ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἔπese βαθιά μέσα τους καί ἄλλαξε τή ζωή τους. Αὐτοί οἱ λίγοι, μετά τήν Πεντηκοστή, ἄρχισαν νά κηρύττουν τό εὐαγγέλιο. Ἔριξαν ἔτσι στόν κόσμο -μόνο μέ τόν λόγο τοῦ εὐαγγελίου- τήν πρώτη σπῖθα τῆς πίστεως. Κι ἀμέσως ἀναψε μιά ἅγια φωτιά! Πρῶτα σέ κάποιες καρδιές, καί ἔπειτα λαμπάδιασε ὅλη ἡ οἰκουμένη!

✓ Τρεῖς χιλιάδες οἱ χριστιανοί στά Ἱεροσόλυμα, πέντε χιλιάδες λίγο ἀργότερα.

✓ Ἔπειτα καί στήν Εὐρώπη! Στούς Φιλίππους πρῶτα, κοντά στή σημερινή Καβάλα, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀνάβει φωτιά στήν καρδιά τῆς Λυδίας, κι αὐτή μεταλαμπαδεύεται σέ ὅλη τήν οἰκογένειά της καί σιγά σιγά ἀπλώνεται σέ ὅλη τήν πόλη.

✓ Τό εὐαγγέλιο φτάνει καί στήν πρωτεύουσα τῆς ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας, στή Ρώμη! Πῶς; Βρέθηκαν ἐκεῖ γιά διάφορες δουλειές καί ὑποθέσεις ἀπλοῖ χριστιανοί, πού εἶχαν ὅμως μέσα τους τή φωτιά τῆς πίστεως. Ἀπό καρδιά σέ καρδιά ἀπλώθηκε ἡ ἅγια φωτιά στήν κοσμοκράτειρα Ρώμη.

Δέν ἔκαναν οἱ χριστιανοί **καμία ἐπανάσταση** γιά νά ἐπικρατήσουν. Ἄκουσαν τά λόγια τοῦ εὐαγγελίου, ἄλλαξαν οἱ ἴδιοι, ἄλλαξαν καί τούς γύρω τους.

Τί ώραῖα πού θά ἦταν, παιδιά, καί ἐσεῖς πού ἀκοῦτε ἐδῶ στό Κατηχητικό μας τά λόγια τοῦ εὐαγγελίου νά γίνετε **ἕνα «ἅγιο προζύμι»!** Νά προκαλέσετε «ζυμώσεις», εὐλογημένες ἀλλαγές στό περιβάλλον σας: στήν οἰκογένειά σας, στήν παρέα σας, στήν τάξη σας!

Ὑπάρχουν παιδιά πού ὁδήγησαν αὐτά τούς γονεῖς καί τά ἀδέρφια τους στήν Ἐκκλησία. Τούς ἔμαθαν νά κάνουν σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, νά πηγαίνουν κάθε Κυριακή πρῶί στή Θεία Λειτουργία, νά ἐξομολογοῦνται καί νά κοινωνοῦν, νά κάνουν καθημερινά τήν προσευχή τους καί νά διαβάζουν τήν Ἁγία Γραφή, νά νηστεύουν καί νά ἀγωνίζονται νά τηροῦν στή ζωή τους τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὑπάρχουν παιδιά πού δέν τά παρέσυρε ἡ παρέα τους μακριά ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, ἀλλά ὁδήγησαν αὐτά τούς φίλους τους στό Κατηχητικό.

Ὑπάρχουν μαθητές καί μαθήτριες πού ξεχωρίζουν μέσα στήν τάξη τους γιά τό ἦθος, τήν ἐπιμέλεια καί τήν πίστη τους. Κάποιοι, βέβαια, τούς εἰρωνεύονται. Ἀλλά καί πολλοί -συμμαθητές καί καθηγητές- προβληματίζονται καί ἐκφράζουν τόν θαυμασμό τους γιά τήν ἀκεραιότητα αὐτῶν τῶν παιδιῶν καί τή σταθερότητα στίς ἀρχές τους.

(Ὑμῶν ἐμφανίζουμε δύο φρουτιέρες μέ μῆλα. Στή μία ἀπ' αὐτές τά μῆλα εἶναι καλά, ἐνῶ στήν ἄλλη ὑπάρχουν σαπισμένα). Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν εἶναι εὐκόλο νά ἐπηρεάσουμε θετικά τό περιβάλλον μας. Ἄν βάλουμε ἕνα σάπιο μῆλο σ' αὐτή τή φρουτιέρα μέ τά καλά μῆλα, τί θά γίνει; Θά χαλάσουν καί τά ὑπόλοιπα. Ἄν βάλουμε ἕνα καλό μῆλο ἀνάμεσα στά σάπια θά μπορέσει νά τά ἀλλάξει; Ὁχι.

Ἡ κοινωνία μέσα στήν ὁποία ζοῦμε δυστυχῶς μοιάζει νά σαπίζει. Ζητᾷ νά βγάλει τόν Θεό ἀπό τή ζωή της καί συχνά παρουσιάζει τό σωστό σάν λάθος, τήν ἀλήθεια σάν ψέμα, τήν ἀνηθικότητα καί τή διαφθορά σάν κάτι τό φυσικό καί ὥραϊο· ὅπως καί τότε πού ζοῦσε ὁ προφήτης Ἡσαΐας. «Ἀλίμονο», γράφει στήν προφητεία του, «λένε

τό πονηρό καλό καί τό καλό πονηρό, παρουσιάζουν τό σκοτάδι φῶς καί τό φῶς σκοτάδι, τό πικρό γλυκό καί τό γλυκό πικρό!» (5,20). Ἔτσι ἀκριβῶς συμβαίνει καί στήν ἐποχή μας.

Σ' αὐτά τά χρόνια, μέσα σέ τέτοιο περιβάλλον, εἶναι ἄραγε δυνατόν ἐσεῖς, παιδιά, νά προκαλέσετε «ζυμώσεις», νά φέρετε εὐλογημένες ἀλλαγές; Φαίνεται σχεδόν ἀκατόρθωτο.

Κι ὅμως, ἂν ἀφήσετε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ νά μπεῖ βαθιά μέσα σας, σάν ἕνα θεϊκό προζύμι, καί ἀλλάξει πρῶτα ἐσᾶς -τόν τρόπο πού σκέφτεστε, τίς ἐπιθυμίες σας, τίς συνήθειές σας-, τότε, καί μόνο ἡ παρουσία σας θά προκαλεῖ τίς ποθητές «ζυμώσεις».

«Σέ ζηλεύω», ἔλεγε μιά μαθήτρια τῆς Γ' Γυμνασίου στή συμμαθήριά της πού πήγαινε στό Κατηχητικό, «θά ἤθελα νά εἶμαι κι ἐγώ σάν καί σένα». Τήν ἔβλεπε χαμογελαστή καί χαρούμενη, εἰρηνική, μέ ἀγάπη γιά ὅλους... Ζήτησε νά μάθει τό μυστικό της καί σήμερα εἶναι ἕνα ἀπό τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ.

Σέ ἕνα τμήμα μιά χριστιανή καθηγήτρια προτείνει: «Φέτος, παιδιά, ἄς μὴν εἶναι ἕνα κοινό πάρτυ ἢ χριστουγεννιάτικη γιορτή σας, μόνο μέ φαγοπότι καί τή συνηθισμένη μουσική. Δώστε ἕνα χριστουγεννιάτικο τόνο». Στήν τάξη βρίσκεται καί μιά μαθήτρια πού πηγαίνει στό Κατηχητικό. Οἱ συμμαθητές της τήν ἐκτιμοῦν. Ἀναλαμβάνει, λοιπόν, αὐτή νά τοὺς ὀργανώσει. Ἐτοιμάζουν μιά διασκεδαστική ἀλλά καί ὠφέλιμη χριστουγεννιάτικη γιορτή, πού τήν εὐχαριστιοῦνται ὅλοι πολύ. Γίνεται καί μ' αὐτόν τόν τρόπο μιά κάποια «ζύμωση» στό σχολεῖο.

Στό φροντιστήριο ἀνακοινώνουν ὅτι τά ἐπαναληπτικά διαγωνίσματα γιά τοὺς ὑποψηφίους τῆς Γ' Λυκείου θά γράφονται Κυριακή 8.30-10.30 π.μ. Ἕνας ἀπό τοὺς μαθητές ἀντιδρᾷ: «Τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας; Ἀδύνατον!». Διεκδικεῖ εὐγενικά ἀλλά σταθερά τό δικαίωμά του ὡς ὀρθόδοξος χριστιανός νά ἐκκλησιάζεται τό πρῶτό τῆς Κυριακῆς. Στήν ἀρχή οἱ καθηγητές ἀποροῦν. Κάποιοι μαθητές σχολιάζουν εἰρωνικά. Κάποιοι ἄλλοι ὅμως παίρνουν θάρρος. Θέ-

λουν κι αυτοί την εύλογία του Θεού στο διάβασμά τους. Τό αποτέλεσμα; Τό πρόγραμμα του φροντιστηρίου δίνει εναλλακτική λύση: "Όσοι θέλουν μπορούν νά έρχονται γιά τό διαγώνισμα μετά τό τέλος τής Θείας Λειτουργίας.

Μπορείτε, παιδιά, νά πετύχετε αλλαγές στό περιβάλλον σας. **Μή φοβάστε πού είστε λίγοι** μέσα σέ όλο τό σχολείο, μόνος σου ίσως μέσα στήν τάξη. Λιγοστό είναι τό προζύμι. Κι όμως αλλάζει όλο τό αλεύρι. Ή δύναμη δέν βρίσκεται στους μεγάλους αριθμούς. **Τήν ιστορία δέν τή γράφουν τά νούμερα αλλά οί φλογερές καρδιές!** Καί οί καρδιές πού έχουν μέσα τους τόν λόγο του Θεού είναι φλογερές.

Τό βράδυ στό δωμάτιό σας κλείστε τά φώτα καί ανάψτε μόνο ένα μικρό κερί. (Ήν υπάρχουν κατάλληλες συνθήκες, μπορεί νά γίνει τό πείραμα στήν αίθουσα του Κατηχητικού). Θα διαπιστώσετε πώς σιγά σιγά τό σκοτάδι χάνεται. **Άρκεί ή φλόγα ενός μικρού κεριού γιά νά διαλύσει τό σκοτάδι!**

Ο άγιος Χρυσόστομος διδάσκει: **"Ένας μόνος του μέ καρδιά πυρωμένη** από ζήλο γιά τόν Θεό μπορεί νά αλλάξει όλόκληρη τήν πόλη!

Όλοι γνωρίζουμε γιά τήν περίφημη **άτομική ενέργεια**. Στο άτομο τής ύλης, πού είναι κάτι άπειροελάχιστο, κρύβεται τεράστια δύναμη. Τόση δύναμη -καί ακόμη μεγαλύτερη- έχεις καί σύ, όταν είσαι μαζί μέ τόν Χριστό. **«Όλα τά μπορώ μέ τή δύναμη του Χριστού»**, γράφει ό άπόστολος Παύλος στήν πρός Φιλιππησίους Έπιστολή του (4,13).

Βέβαια, νά τό ξέρετε, παιδιά, οί χριστιανοί ήταν πάντοτε λίγοι. **«Μή φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον»** (Λκ 12,32), λέει ό Χριστός στους δικούς του. Τούς ονομάζει μικρό κοπαδάκι.

Άλλά ή άξία δέν βρίσκεται στήν ποσότητα. Τί αξίζει περισσότερο: ένας τόνος χῶμα ή λίγα γραμμάρια χρυσοῦ; Ποιοί απολαμ-